

това подобіе можема си обясни нѣколко, онова, що са слѣчва съ дѣлата на тогози человекъ, който са пречистава съ Тѣлото и Кръвта Христовы: тогазы неговата дѣша начинава да живѣе новъ Божественъ животъ: нѣкаква не земна радостъ са всела въ неа; съ нѣкаква небесна свѣтлина та са озарява и съ нѣкаква неовыкновенна готовность кѣмъ доброто са съживява.

Като са съединява съ І. Христа, причастникъ така става участникъ на вѣчнымъ животъ, щото неговата дѣша на право при І. Христа въ рай въ прелѣтела, ако въ то врѣме са слѣчило да ѹмрѣ: **Іадыи Мою плоть и пійи Мою Кровь** иматъ животъ вѣчный, (1) Господь говори. Отъ тѣй, слѣш., ѹмиратъ много спокойно и весело тѣзи хора които са пречистатъ предъ смъртъта си. И тѣй като са пречиставаемы отъ Тѣлото и Кръвта Христова, чрезъ това са съединяваемы съ І. Христа и ставамы участницы на вѣчнымъ животъ.

Но Тѣлото и Кръвта Христовы само въ дѣлата на достойно-причащающіа са произведатъ тѣзи благодатны дѣйствіа; а **Іадыи** и **пійи** недостойнѣ (2) неприема прошка на преднѣтъ си грѣхове, а напротивъ става по-злѣ, по-грѣшенъ, по-далечъ отъ І. Христа, сѣдъ себе іастъ и піетъ. Тѣй най полѣзнытъ іастіе и

[1] Іоан. гл. 6, ст. 54.

[2] 1, Коринт. гл. 11, ст. 27.